

af Forsamlingen, troer jeg tillige fremgaaer af Forhandlingerne under 1ste Behandling af Sagen. Der var dengang stillet et Forslag af den ærede Landsthingsmand for Randers (Køster), hvori indeholdtes den Bestemmelse, at hele Tjenestetiden skulde komme Vedkommende tilgode ved Beregningen af deres Pension, og i den Anledning blev det, om jeg ikke feiler, bestemt fremhævet af den høitærede Finanzminister, at det maatte gælde baade om Udvalgets Forslag og om Udkastet, at ikke hele Tjenestetiden skulde komme med i Beregningen efter Scalaen, men kun Tjenestetiden efterat Pensionberettigelsen var indtrædt. Den ærede 3die Landsthingsmand for 3die Valgfreds (Wesely) har fremhævet, at det foreliggende Forslag ikke i Principet har været under Afstemning paa Grund af de Forandringer, der ere foretagne med det. Det er nu vistnok ganske sandt, at det ikke er det samme Forslag, da det har undergaaet Forandringer; men jeg maa komme tilbage til, at Principet dog er det samme, og de af det ærede Thing, som dengang vare stemte for Principet, maatte vistnok have Grund til at stemme for Forslaget saaledes som det da forelaae, for derefter yderligere at modificere det til 3die Behandling. Jeg kommer tilbage til dette, for at gjenkalde i det ærede Things Grindring det Punkt, jeg tidligere anførte med Hensyn til Alderstillaag, at nemlig netop med Hensyn til, at dette Forslag ikke i sit Princip blev antaget, blev Udvalget forhindret i at stemme for Forslaget om de høiere Alderstillaag, som under Sagens 2den Behandling bleve nedsatte.

Skoleforstander Sørensen: Jeg agter at stemme for det her omhandlede Vdringsforslag, og jeg skal tillade mig at bemærke, at, naar adskillige af det ærede Landsthings Medlemmer saavel som den høitærede Finanzminister have meent, at det ikke var til Besparelse for Finanskassen, mener jeg, at ved hvilket som helst Exempel, man end stiller sig for Die, vil man let kunne overbevise Enhver om, at det indeholder endda ikke saa ringe Besparelser. Dersom man f. Ex. tænker sig den Mulighed, at 100 af disse Soldassistenten paa engang kunde nyde Pension, og det den høieste, vilde Udgiften hertil beløbe sig til en Sum af 50,000

Rbd., og dersom et lignende Antal fik den høieste Understøttelse efter dette Forslag, vilde det andrage en Sum af 30,000 Rbd., og saaledes vil i ethvert andet lignende Tilfælde Talstørrelsen vise sig aldeles i Faveur af Statskassen, naar dette Forslag bliver antaget. Men, hvad der for mig stiller sig som Hovedsagen, er den Sikkerhed, der gives denne Klasse af Soldofficerer; thi efter Lovforslaget, saaledes som det er vedtaget ved 2den Behandling, er der rigtignok sikret 200 af dem Pension, men om det øvrige Antal indeholder Loven; saavidt jeg sjonner, ikke et eneste Ord, og derfor mener jeg, at dette Forslag her er langt at foretrække for vedkommende Officerer, naar det giver dem en lovbegrundet Sikkerhed til at erholde Understøttelse, selv om denne ogsaa er mindre. Derved anbefaler det sig ogsaa som mindre vilkaarligt end selve Lovforslaget; thi dersom man tænker sig, at de Dvriges udenfor de 200 skulle nyde Understøttelse, vil det være afhængigt af Administrationen, om de skulle have Noget, og ialtfald tillige hvormeget. Naar den ærede Ordfører har bestyldt dette Forslag for Vilkaarlighed, har det været mig saameget mere paafaldende, som han under Sagens 2den Behandling særdeles anbefalede den Vilkaarlighed, som er optagen i § 9. — Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Orsted: Jeg skal kun bemærke, at efter den ærede Ordførers sidste Foredrag har jeg havt Anledning til at efterlase Pensionsløven, og jeg seer deraf, at Pensionberettigelsen dog ikke vilde blive til Fordeel for de omhandlede Personer før den Tid, de erhvervede Pensionberettigelse; dog forsaavidt de tidligere have været i en Statstjeneste, der gav dem Afgang til Pension, navnlig i Militairtjeneste, saa maatte det komme dem tilgode. Jeg havde ikke været betænkt paa at tale idag, og havde ikke Pensionsløven ved Haanden, og det forekom mig, at, hvad den ærede Ordfører anførte om denne Gjenstand, ikke var indbyrdes overensstemmende, og at der var nogen Feiltagelse deri; men det er muligt, at jeg tildeels har overhørt eller ikke nøiagtigt har opfattet, hvad der blev sagt, og i Særdeleshed havde jeg i alle Tilfælde ikke nøiagtigt erindret Pensionsløvens Ord.